[24] می دانست آن حضرت در نهاد مردم موقعيت بزرگی را داراست ودر بين مردم محبوبيت عظيمی دارد، واز طرف ديگر نمی توانست برای مخالفت با امام از حربهء قتل عثمان وخونخواهی از أو استفاده كند، چرا كه آن حضرت به هنگام مؤحاصره عثمان از مدافعين أو بشمار می آمد. آنچه از مذاكرات معاويه با يارانش بدست آمد عبارت بود از: 1 - نوشتن نامه هائی برای بزرگان ورؤسای قبائل وسرشناسان شهرها ودادن رشوه هاي كلان به آنها. 2 - اعزام جاسوسان وخبر گزارانی به همه شهرهائی كه خلافت امام را پذيرفته بودند. در اجرای اين امر دو جاسوس ماهر ومورد اعتمادش را به كوفه وبصره فرستاد، اين دو جاسوس در كوفه وبصره دستگير شده وامام حسن عليه السلام وعبد ا بن عباس كه از طرف امام حاكم بصره بود آن دو را بقتل رساندند. پس از اين جريان امام طی نامه أي به معاويه اخطار كرد واو را تهديد به جنگ نمود، معاويه كه از وصول نامه امام بشدت ناراحت شده بود در صدد بر آمد از فريبكاری خود عذرخواهی نموده واز خودش در برابر كار زشتی كه مرتكب شده دفاع كند، ودر اين مورد چاره أي جز اين نداشت كه خوشحالی خود از شهادت امير المؤمنين عليه السلام را انكار كند، ودر باره اعزام جاسوسها هم بهتر ديد كه جريان را مسكوت گذارد واز بيان آن چشم پوشی نمايد. معاويه در پاسخ نامه عبد ا بن عباس نيز همين شيوه را بكار برد،